

हेषिणश्चापि ब्राह्मणहेषिणस्तथा । गायत्र्या इदम्
अण् । गायत्र्यं गायत्रीसम्बन्धिनि लिं । गायत्री-
च्छन्दस्ते स्तोत्रादौ न० । गायत्री तच्छन्दस्तावत्-
मधिकृत्य गीतं साम अण् । गायत्र्याष्टचिगेष्टे १० साम-
भेदे । “स्वादिष्टया मदिष्टया” इत्येकं सूक्तं तस्मिन्
गायत्र्यस्ति च ऋचः तत्र गायत्र्यं संहितं चेति हे सा-
मनीं सा० स० भाष्यम् । “अथा स्तोमं समर्चय गाय-
त्र्येण रथन्तरम् इह दुर्गायत्र्यवर्त्तनि ! स्वाहा” यजु० ११।८।
गायत्र्येण साम्ना गायत्र्यं सामं यत्तन्निर्मागोऽस्याः वेददी०
“हमां गावतवर्त्तनि” जुषेथां सुष्टुतिं समं ऋ० ८।१८।
६। “गायतवर्त्तनि” गायत्र्यसाममागां सुष्टुतिं शोभनां सु-
तिम्” भा०। “स्वाहा गायत्र्येपसे” ऋ० १।१४२।१२। गायत्र्यं
साम वेपो ह्यं यस्याः” भा० । गायत्र्यसङ्ख्यात् १। प्रथ-
म्ये च “ऊवे गायत्र्येपसम्” ८।१।१०। “गायत्र्येप-
सम् प्रथम्येवगा” भा० । गायत्र्यसाम उपसना प्रकारादि
का० उ० दर्शितम् यथा

“मनोहिङ्कारो वाक् प्रस्तारचक्षुर्द्वयोः श्रोत्रं प्रतिहारः
प्राणो निधनमेतद्गायत्रं प्राणेषु प्रोतम् । स य एवमेत-
द्गायत्रं प्राणेषु प्रोतं वेद प्राणी भवति सर्वमायुरेति
ज्योर्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या,
महामनाः स्यात्तद्गतम्” का० उ० । “मनो हिङ्कारो मनसः
सर्वकरणप्रवृत्तीनां प्राथम्यात् । तदानन्तर्याहाक् प्रस्तारः,
चक्षुर्द्वयोः ज्ञेयात् । श्रोत्रं प्रतिहारः प्रतिहार्यत्वात्,
प्राणो निधनं यद्योक्तानां प्राणेषु निधानात्प्रापकाल ।
इतद्गायत्रं साम प्राणेषु प्रोतम् गायत्र्याः प्राणसंस्तुत-
त्वात् । स य एवमेतद्गायत्रं प्राणेषु प्रोतं वेद प्राणी
भवति अविकलकरणो भवतीत्येतत् । सर्वमायुरेति “यत्
वर्षाणि सर्वमायुः पुरुषस्येति” श्रुतेः । ज्योगुज्ज्वलं
जीवति । महान् भवति प्रजादिभिर्यज्ञांश्च कीर्त्तयति ।
गायत्र्योपासकस्यैतद्भक्तं भवति यन्महामनास्तुष्टिचित्तः
स्यादित्यर्थः” शा० भा० ।

गायत्रिण् पु० गायत्रं स्तोत्रमस्त्वस्ति इति । १ उद्गातरि
सामगायके “गायन्ति त्वा गायत्रिणः” ऋ० १।१०।१
२ स्वादिष्टये च गायत्रीसङ्ख्ये दृष्टम् ।

गायन् ति० गै-शित्तिनि जगुट् । गानोपजीविनि
तिक्ता० । “स्तेनगायनयोरक्षम्” मनुना तदक्षमक्षयं
निषिद्धम् “बलं” किलैतत् सा प्राह दैत्यानामधि
गायनः” भा० आ० ७८ अ० । स्त्रियां ङीप् ।

गार्गिच न० गीर्यते गृ-कर्मणि णिङ्गन् । आदने उज्ज्वलं ।
गार्गु न० गार्गुयोक्तं भगवता, तस्येदम् या अण् ।

१ गार्गुपुराणे श्विप्रहरमन्त्रभेदे जटाधरः । गार्गु-
जितित्वात्श्व्युहभेदे । “गार्गु” च महाव्यूहं चक्रे शान्तं
नवस्तदा” भा० भी० ५६ अ० । तस्य च गार्गुजितित्वं
तदुत्तरस्त्रोक्तानां पर्यालोचनयाऽवसेयम् । ४ मरकतमणौ
राजनि० तस्य च नीलवर्णतया गार्गुवर्णता तत्र
गार्गुतयस्ये वक्ष्यते । “सोऽयं वटः श्याम इति प्रतीतो
राशिर्मणीनामिव गार्गुडानाम्” रघुः । ५ स्वर्णे
हेम० तत्त्वोमतुल्यवर्णत्वात्तथा । ६ पातालगार्गुजितायाम्
स्त्री राजनि० ङीप् । गार्गु देवताऽयं अण् ।
७ अस्त्रभेदे । “अलं विधादेन अर्जुनेन प्रयुक्तं गार्गुम-
स्त्रम् । पश्य पश्य । पक्षाघातनिपातमारुतभरोत्प्रो-
त्क्षिप्रपृथ्वीधरं शङ्खदृष्टविशालभोगभुजगाः सूर्योपकण्ठ-
स्यूयः । सन्तोषं जनयन्त्यभी कुलपुरोहीष्णास्तथा सा-
रथेर्मन्ये वैरिण्यप्रमाथविकसद्भिद्रालयः पक्षिणः” ।
घनञ्जयवि० तत्प्रयोगकृत्युपमम् । [वैद्ये गन्दरल० ।

गार्गुडिक पु० गार्गुडेन विप्रमन्त्रेण जीवति ठक् । विप्र-
गार्गुतत न० गार्गुतान् देवतास्य अण्, गार्गुतान् तदर्थः
अस्यस्य सादृश्येन प्रज्ञा० अण् वा । १ गार्गु-
देवताके अस्त्रभेदे । “गार्गुतं तीरगतस्तारणी भुज-
कृन्नाणाय समादनेऽस्त्रम्” रघुः । २ मरकतमणौ अमरः
गार्गु इव श्यामवर्णत्वात्तथात्वम् । “तस्त्रोक्तसत्काञ्चन-
कुण्डलायप्रत्युपगार्गुततरलभासा” मावः । “गुरु-
वंशपत्रकदलीशिरोपकुसुमममं गुणोपेतम् । सुरपिहकाय्ये
मरकतमतीव शुभदं नृणां विधत्ते” ह० स० ८१ अ० । तज्ज-
क्षणवर्णदिकसुक्तम् ।

गार्गुततपत्रिका स्त्री गार्गुततमिव वर्णेन पत्रमस्याः कप्
कापि अत इत्त्वम् । पाठालतायाम् राजनि० ।

गार्गि पुंस्त्वो गार्ग्याः कुत्सितमपयम् “मोत्रस्त्रियाः कुत्सने
य च” पा० अ० पक्षे ठक् । गार्ग्याः कुत्सितेऽपत्ये पक्षे ठकि
गार्गिस्तोऽप्यत्र । उभयत्र स्त्रियां टाप् । गार्ग्यस्य अङ्गः
संवः लक्षणं वा यजन्तत्वात् अण् यलोपः । गार्ग्यसंघे
इतदङ्गे च पु० । ४ तज्जक्षणे न० परम्परासम्बद्धोऽङ्गः
साक्षात् लक्षणमिति भेदः सि० कौ० । गार्ग्यादागतः
“मोत्रादङ्गवत्” पा० अण् यलोपः । गार्ग्यादागते लिं
वा युञ्जि गार्गिस्तोऽपि तदर्थे लिं ।

गार्गिका स्त्री “मोत्रचरणाज्जायात्कारतद्वेतेषु” पा०